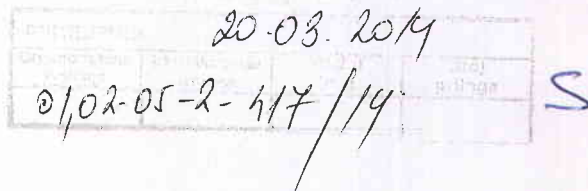

Број: 17-14-1-654-2/14
Сарајево, 19. март 2014. године

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор о изручењу између Босне и Херцеговине и Републике Турске. Уговор је потписао г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 28. новембра 2013. године, у Сарајеву.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који заступницима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Борис Буха

16-Min-2014
18-03-14
P.B.

MFA-BA-MPP
Broj: 08/1-32-05-5-15519-1/14
Datum: 14.03.2014.godine

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 18-03-2014

Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Broj i broj	Broj prijeka
14	14-1	653-1	

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Predmet: Prijedlog odluke o ratifikaciji Ugovora o izručenju između Bosne i Hercegovine i Republike Turske, d o s t a v l j a s e

U prilogu akta dostavljamo prijedlog odluke o ratifikaciji Ugovora o izručenju između Bosne i Hercegovine i Republike Turske, potpisan 28.11.2013.godine u Sarajevu na bosanskom, srpskom, hrvatskom, turskom i engleskom jeziku.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na svojoj 85. sjednici, održanoj 06.03.2014. godine utvrdilo prijedlog odluke o ratifikaciji predmetnog Ugovora, čiji zaključak dostavljamo u prilogu akta.

Molimo Predsjedništvo Bosne i Hercegovine da donese odluku o ratifikaciji Ugovora o izručenju između Bosne i Hercegovine i Republike Turske.

S poštovanjem,

MINISTAR
dr. Zlatko Lagumdžija

**УГОВОР О ИЗРУЧЕЊУ
ИЗМЕЂУ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
И
РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ**

Босна и Херцеговина и Република Турска (у даљем тексту: стране уговорнице);

У жељи да ојачају сарадњу између двије стране у борби против криминала закључењем Уговора о изручењу;

Договориле су сљедеће:

Члан 1. Обавеза изручења

Стране уговорнице се обавезују да ће, у складу са одредбама овог уговора и домаћим законодавством, на молбу, једна другој изручивати лица која се на територији стране молитељице гоне због учињеног кривичног дјела које подлијеже изручењу или због извршења казне за такво кривично дјело.

Члан 2. Основа за изручење

1. Изручење у циљу кривичног гоњења одобрава се за сва кривична дјела за која је прописана казна лишења слободе у трајању од најмање годину дана или строжа казна према законима обје стране уговорнице.
2. Изручење у циљу извршења казне изречене од стране судова стране молиље одобрава се за кривична дјела из става 1. овог члана, под условом да је преостало да се изврши најмање шест мјесеци изречене казне.
3. Ако се захтјев за изручење односи на више различитих дјела за која је према законима обје стране уговорнице прописана казна лишења слободе, али од којих нека не испуњавају услов који се односи на висину казне, замољена страна може и за ова дјела одобрити изручење.

Члан 3. Обавезна основа за одбијање изручења

Изручење ће бити одбијено:

- а) ако је лице које се тражи држављанин замољене стране. У том случају замољена страна прослиједиће, у складу са својим законима, а на захтјев стране молиље, случај својим надлежним органима у циљу преузимања кривичног гоњења;
- б) ако је кривично дјело за које се тражи изручење према законима замољене стране политичко кривично дјело. У циљу овог уговора, политичким кривичним дјелом се неће сматрати:
 - и) кривично дјело обухваћено међународним уговором којег су чланице обје стране уговорнице, а који их обавезује да изруче или кривично гоне тражено лице;
 - ии) атентат на шефа државе или члана његове породице, шефа или члана владе, укључујући и покушај или планирање таквог дјела;
 - иии) кривично дјело повезано са тероризмом;

- ц) ако замољена страна оправдано сматра да је изручење тражено због кривичног гоњења или кажњавања лица због расне припадности, вјере, националности или ако се сматра да би положај тог лица био погоршан из ових разлога;
- д) ако је кривично дјело због којег се тражи изручење кривично дјело по војним законима али не и по општем кривичном праву;
- е) ако постоји правоснажна пресуда против траженог лица у замољеној страни у вези са дјелом за које се тражи изручење тог лица;
- ф) ако је лице чије се изручење тражи, према закону било које стране уговорнице, стекло имунитет од кривичног гоњења или кажњавања из било којег разлога, укључујући застарјелост или амнестију.

Члан 4.

Опциона основа за одбијање изручења

Изручење може бити одбијено:

- а) ако је лице чије се изручење тражи кривично гоњено од замољене стране у вези са дјелом због којег се тражи, или ако је надлежни орган замољене стране прекинуо, у складу са својим законима, кривични поступак за дјело за које је тражено изручење;
- б) ако је дјело за које се тражи изручење у складу са законима замољене стране у потпуности или дијелом учињено у замољеној страни или је у њеној надлежности;
- ц) када је лицу чије се изручење тражи већ осуђено и када је већ ослобођено или осуђено у трећој земљи у вези са дјелом или дјелима за које се тражи изручење;
- д) ако је лице чије се изручење тражи проглашено кривим у одсуству, осим ако страна молила не пружи замољеној страни информације којима се доказује да је то лице имало одговарајућу могућност да изнесе своју одбрану;
- е) ако казна за кривично дјело у земљи молила није казна по законима замољене стране.

Члан 5.

Молба и допунска документација

1. Молба за изручење саставља се у писаној форми и подноси дипломатским путем.
2. Уз молбу се прилаже:
 - а. налог за хапшење издат од стране судског органа на територији стране молиле или друга исправа једнаке снаге и ако се молба односи на лице које је већ осуђено, оригинал или овјерену копију пресуде;
 - б. подаци о дјелу које представља кривично дјело за које се тражи изручење, укључујући мјесто и вријеме када је учињено, његову правну квалификацију, као и текст релевантних законских одредаба;
 - ц. тачан опис, колико је могуће, лица које се тражи, заједно са осталим информацијама које могу помоћи да се установи идентитет лица, локација и држављанство;
 - д. детаље преосталог дијела казне која се треба извршити, када се лице тражи због издржавања казне затвора.

3. Документи која се прилажу уз молбу требају бити овјерена печатом надлежног органа стране молиље.
4. Осим када је овим уговором другачије предвиђено, поступак изручења и привременог лишења слободе спроводи се искључиво у складу са законима замољене стране.
5. Уколико замољена страна сматра да су информације достављене у складу са одредбама овог уговора недовољне како би се донијела одлуку у односу на молбу, тражиће додатне информације и одредити рок за њихову доставу.

Члан 6.

Привремено лишење слободе

1. У случају хитности, надлежни органи стране молиље могу затражити привремено лишење слободе лица чије се изручење тражи. Надлежни орган замољене стране о томе одлучује у складу са својим законом.
2. У молби за привремено лишење слободе назначиће се постојање једне од исправа предвиђених у члану 5. став 2. овог уговора, као и постојање намјере достављања молбе за изручење. Такође ће се навести кривично дјело за које се тражи изручење, вријеме и мјесто његовог извршења као и, у мјери у којој је то могуће, опис траженог лица.
3. Молба за привремено лишење слободе доставља се надлежном органу замољене стране или директно путем Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ) или путем Централног органа или дипломатским путем или на било који други начин који оставља писани траг или је прихватљив за замољену страну. Страна молиља се без одлагања обавјештава о резултатима молбе.
4. Привремено лишење слободе се може окончати ако, у року од 30 дана рачунајући од дана лишења слободе, молба за изручење и исправе наведене у члану 5. овог уговора не буду достављене замољеној страни. Овај рок ни у ком случају не може бити дужи од 40 дана. Међутим, привремено пуштање на слободу је могуће у било које вријеме ако је замољена страна предузела све мјере које сматра неопходним за спречавање бијега траженог лица.
5. Пуштање на слободу неће спријечити ново лишење слободе и изручење ако молба за изручење стигне касније.

Члан 7.

Принцип специјалности

1. Изручено лице неће бити гоњено, суђено или лишено слободе због извршења казне или мјере безбједности, нити подвргнуто било каквом другом облику ограничења личне слободе за било које дјело учињено прије изручења, а које није предмет изручења, осим у сљедећим случајевима:
 - а. ако страна која га је изручила на то пристане. У том циљу биће поднесен захтјев са прилозима предвиђеним у члану 5. овог уговора и записник са изјавама изрученог лица у вези са кривичним дјелом. Овај пристанак ће се дати у случају да кривично дјело за које је лице тражено повлачи за собом обавезу изручења у складу са одредбама овог уговора;

- б. ако изручено лице, иако је имало могућности, није напустило територију стране уговорнице којој је било изручено у року од 45 дана од његовог коначног пуштања на слободу, или се на њу поново вратило.
2. Страна молиља може предузети све неопходне мјере у циљу измијештања лица са своје територије, те у складу са својим законодавством, све неопходне мјере у циљу прекида застарјелости, укључујући и суђење у одсуству.
 3. Ако дође до промјене правне квалификације дјела за коју је лице изручено, изручено лице може бити гоњено или осуђено само у мјери у којој саставни елементи нове правне квалификације кривичног дјела дозвољавају изручење.

Члан 8.

Изручење у корист треће државе

Осим у случају предвиђеном у члану 7. став 1. тачка б. овог уговора страна молиља неће без пристанка замољене стране изручити трећој држави лице које је изручено страни молиљи а које тражи трећа држава због кривичних дјела која су учињена прије његовог изручења. Замољена страна може затражити да јој се доставе документи наведени у члану 5. став 2. овог уговора.

Члан 9.

Истовремене молбе за изручење

Ако изручење истовремено тражи више држава било због истог или различитих дјела, замољена страна ће одлучити узимајући у обзир све околности, а прије свега држављанство траженог лица, могућност даљег изручења, датум пријема молбе, релативну тежину кривичних дјела и мјесто извршења.

Члан 10.

Одлука о молби за изручење

1. Замољена страна обавијестиће дипломатским путем и путем ИНТЕРПОЛ-а страну молиљу о својој одлуци о изручењу.
2. Свако потпуно или дјелимично одбијање молбе мора бити образложено.
3. Ако се одобри изручење, надлежни органи страна уговорница договориће се о најподобнијем начину, мјесту и времену извршења изручења.
4. Осим у случају предвиђеном у ставу 5. овог члана, тражено лице може бити пуштено на слободу по истеку рока од 15 дана рачунајући од дана предвиђеног за предају, ако тог дана лице није преузето. У сваком случају лице, чије се изручење тражи, пустиће се на слободу по истеку рока од 30 дана од договореног датума изручења, у ком случају замољена страна може одбити изручење због истог дјела.
5. У случају да је страна уговорница, усљед непредвиђених околности, спријечена да изручи или преузме лице које се изручује, о томе ће обавијестити другу страну уговорницу. У том случају стране уговорнице договориће се о новом датуму изручења и примијенити одредбе става 4. овог члана.

Члан 11.
Одложено или условно изручење

1. Замољена страна може, након што је донијела одлуку о изручењу, да одгоди предају траженог лица у циљу покретања кривичног поступка, односно извршења казне против истог, а због другог кривичног дјела које није кривично дјело због којег се тражи изручење. О истом замољена страна обавјештава страну молиљу.
2. Замољена страна може, умјесто да одложи изручење, привремено предати страни молиљи тражено лице у складу са условима које стране уговорнице заједнички договарају.

Члан 12.
Заплјена и предаја предмета

1. На захтјев стране молитељице, замољена страна ће, у мјери у којој то дозвољава њено законодавство, а без угрожавања права треће стране, заплијенити и предати предмете:
 - а. који би могли послужити као доказни материјал у вези са кривичним дјелом за које се тражи изручење;
 - б. који су стечени као резултат кривичног дјела за које се тражи изручење, а који се у часу хапшења нађу код траженог лица или буду накнадно откривени.
2. Предаја предмета наведених у ставу 1. овог члана биће извршена ако то захтијева страна молиља чак и ако се већ одобрено изручење не може обавити.
3. Ако споменути предмети подлијежу заплјени или одузимању на територији замољене стране, она их може, у вези са кривичним поступком који је у току, привремено задржати или их предати уз услов да буду враћени.
4. Ако постоје права замољене стране или трећих лица у вези са односним предметима, та права биће заштићена. Када постоје таква права, предмети ће, након завршеног поступка, бити враћени замољеној страни што је могуће прије и бесплатно.

Члан 13.
Транзит

1. Транзит преко територије једне од страна уговорница одобриће се на захтјев упућен Централном органу замољене стране путем ИНТЕРПОЛ-а или дипломатским путем под условом да се ради о кривичном дјелу које подлијеже изручењу у складу са одредбама овог уговора.
2. Замољена страна може да одбије транзит својих држављана.
3. Када се транзит лица које се изручује врши преко територије треће државе, страна молиља затражиће од треће државе дозволу за транзит тог лица преко њене територије.
4. У случају коришћења ваздушног превоза, примјењиваће се сљедеће одредбе:
 - а. уколико није предвиђено слијетање, страна молиља ће обавијестити страну чија се територија прелијеће о постојању исправа предвиђених у члану 5. став 2. тачка а. овог уговора. У случају принудног слијетања, такво обавјештење имаће дејство захтјева за привремено лишење слободе

наведеног у члану 6. овог уговора а страна молиља ће упутити редован захтјев за транзит;

б. уколико је предвиђено слијетање, страна молиља ће упутити редован захтјев за транзит у складу са одредбама става 1. овог члана.

5. Транзит се неће вршити преко територије гдје постоји основана сумња да живот или слобода лица које се изручују могу бити угрожени због његове расе, религије, националности или политичког мишљења.

Члан 14.

Централни и надлежни органи

1. У циљу примјене овог уговора, стране уговорнице ће комуницирати путем својих Централних органа. Централни орган за Босну и Херцеговину је Министарство правде Босне и Херцеговине а Централни орган за Републику Турску је Министарство правде.
2. У циљу примјене одредаба овог уговора, термин „надлежни органи“ односи се на судове, тужилаштва, истражне и извршне органе страна уговорница.

Члан 15.

Трошкови

Трошкове настале у вези са изручењем у замољеној страни сноси та страна. Трошкове транспорта и транзита настале у вези са предајом лица чије се изручење тражи сноси страна молиља.

Члан 16.

Језик

Уз молбе и пратећу документацију сачињену у складу са овим уговором биће приложен и овлашћени превод на језик замољене стране.

Члан 17.

Консултације и рјешавање спорова

1. Централни органи консултоваће се, на захтјев било које стране, у вези са примјеном и тумачењем овог уговора.
2. Спорови произашли из тумачења и/или примјене овог уговора биће рјешавани дипломатским путем у сарадњи са централним органима страна уговорница.

Члан 18.

Обим примјене

Овај уговор се односи на молбе поднесене након његовог ступања на снагу, без обзира на вријеме када су кривична дјела или пропусти извршени.

Члан 19.
Завршне одредбе

1. Овај уговор ступа на снагу 30 дана након пријема посљедње дипломатске ноте којом се стране уговорнице међусобно обавјештавају о испуњењу услова за његово ступање на снагу, предвиђених домаћим законодавством страна уговорница.
2. Свака страна уговорница може отказати Уговор писменим путем, с отказним роком од шест мјесеци од дана пријема обавјештења о отказу.
3. Овај уговор може бити измјењен и допуњен у било које вријеме писменом сагласношћу страна уговорница. Измјене и допуне ће ступити на снагу на начин предвиђен ставом 1. овог члана.
4. Даном ступања на снагу овог уговора престају да важе одредбе Конвенције о издавању закључене између СФРЈ и Републике Турске, дана 17. новембра 1973. године.
5. Ништа у овом уговору неће утицати на права и обавезе које произилазе из других међународних уговора којих су стране уговорнице чланице.

У том смислу, опуномоћеници потписују овај уговор.

Сачињено у Сарајеву, дана 28. новембра 2013. године, у два истовјетна примјерка на српском, босанском, хрватском, турском и енглеском језику, од којих сви текстови имају једнаку вјеродостојност. У случају разлика у интерпретацији одредаба уговора, аутентичан је текст на енглеском језику.

За
Босну и Херцеговину

Бариша Чолак

министар правде
Босне и Херцеговине

За
Републику Турску

Sadullah ERGİN

министар правде
Републике Турске
